

Съ таква утѣшителна мысль азъ изъ Силистра въ Букурещъ, гдѣ ся надѣяхъ да найда средоточіе на най богаты и образованны Българе. Като пристигнахъ падна ми ся да живѣя въ номера едного хана (страннопріимница) кой нарѣдъ съ голѣмы рѣдове Нова Св. Георгія.

Безъ да губиѣ време, като ся прибрахъ на квартира азъ веднага отидохъ при Василя Неновича (за кого говорѣхъ въ I. Т. Болг.) който бѣше управитель и учитель на тѣй названно Славянско училище при ветха църква св. Георгія, съ надежда пълна чи ще ся стоваря со опытный указатель, почасти старыхъ рѣкописей: а при това си мыслѣхъ въ стара църква Св. Георгія да намѣра нѣкое чудо за Словянети. Училище бѣше въ единъ малкъ домъ. Входъ му отъ нѣхтя право въ класса, на кого отъ лѣво бѣ кабинетъ на Неновича, а на дѣсно въ двѣ малки комнати (одаи) живѣло семейство му. Класа състояше изъ два отъ лѣво на дѣсно стола безъ чинове. Въ училище се считало отъ 15 ученицы, кондохождали, и тоне сѣкогашъ, да ся учать да читать по Влашки. Азъ попытахъ, защо училище си наричате Словянско, кога въ него ся не преподава по Словянски? Той ми ся отговори: нѣкога учаха и по Словянски, но сега напуснаха той классъ.

Само това бѣше Словянско училище до катъ бѣхъ азъ въ Букурещъ. Гръцы имаха едно доволно устроено Елянско училище изъ 6 класса. Въ него освенъ Гръчка Грамматика и Риторика,